

"נַעֲשֶׂה עִבְרִית לְשָׁפָה מְדַבֶּרֶת"

לפני 120 שנה הקים אליעזר
בן-יהודה את "ועד הלשון העברית".
אליעזר בן יהודה הוא מְחַיֶּה הלשון העברית. למה
קוראים לו "מְחַיֶּה הלשון", האם הלשון העברית
מתה?

פעם, בימי התנ"ך, דיברו עברית בארץ ישראל. אבל לפני כאלפיים שנה הוגלו
היהודים והפסיקו לדבר עברית. העברית לא ממש מתה, אבל הפכה לשפת
הקודש, השתמשו בה בעיקר בתפילות ולקריאת התנ"ך, התלמוד, המשנה
והמדרשים. היהודים דיברו בשפת המקום שבו גרו או בשפות מיוחדות ליהודים
כמו יידיש ולדינו.

לפני כמאה וחמישים שנה החלו היהודים לחזור לארץ. היהודים הגיעו לכאן מכל
רחבי העולם. ובארץ דיברו ערבית, טורקית, יידיש, רוסית, אנגלית צרפתית ועוד
שפות.

מישהו היה אומר: "שלום", והיו עונים לו בצרפתית: "בון ז'ור".
היה שואל: "מה שלומך?" והיו עונים לו בערבית: "אל חמד לאללה".
אפשר להסתדר ככה? ברור שלא.

אליעזר בן יהודה האמין שהעם היהודי צריך לבוא לחיות בארץ ולדבר עברית –
השפה העתיקה שבתנ"ך. הוא האמין שלא ייתכן עם בלי מדינה ובלי שפה אחת.
בן יהודה טען שחייבים להשתמש בעברית לשפת יום יום: כדי להסתובב ברחוב,
כדי ללכת לקניות בשוק, כדי לשחק. אבל בעברית היו חסרות מילים יום יומיות.
היה קשה ללכת למכולת – כי המילה מכולת עוד לא הייתה קיימת. לכן חידש בן
יהודה מילים רבות, ביניהן **בובה**, **בורג**, **גלידה**, **גרביים**, **חייל**, **כרובית** רכבת
ועוד.